

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie J. P.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 30 lipca 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Małgorzaty Bednarek

na podstawie art. 42 § 4 zdanie pierwsze k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k.

postanowił:

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Małgorzatę Bednarek od rozpoznania sprawy sygn. III KK 95/25.

UZASADNIENIE

W dniu 26 czerwca 2025 r. wpłynął wniosek obrońcy skazanego o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Małgorzaty Bednarek od rozpoznania sprawy o sygn. III KK 95/25, w której kasację wniósł obrońcę skazanego. W uzasadnieniu wniosku jego autor wskazał na niespełnianie przez tego sędziego wymogu instytucjonalnej bezstronności w rozumieniu wskazanym m.in. w pisemnych motywach uchwały trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/2020, co prowadzić będzie w konsekwencji do wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z uwagi na fakt powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek

Krajowej Rady Sądownictwa, której skład ukształtowany został na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3).

Obrońca zwrócił też uwagę na to, że sędzia M. Bednarek pełnił funkcję sędziego Sądu Najwyższego w zdelegalizowanej obecnie Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny.

Przepis art. 41 k.p.k. ustanawiający instytucję *iudex suspectus* przewiduje możliwość wyłączenia sędziego, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Odwołując się do stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w postanowieniu z dnia 13 października 2021 r., II KO 30/21 trzeba przypomnieć, że wyłączenie sędziego na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. winno nastąpić nie tylko w sytuacji gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, iż mogłaby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie, ale również wówczas, gdy orzekanie przez sędziego w sprawie mogłoby realnie prowadzić do znacznie poważniejszego uchybienia, tj. naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka (EKPC) i uznania, że taki skład orzekający nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą. Taka właśnie sytuacja ma miejsce w tej sprawie.

Okoliczności związane z uzyskaniem statusu sędziego Sądu Najwyższego przez M. Bednarek w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r., w odniesieniu do sędziów Sądu Najwyższego skutkują każdorazowo uznaniem Sądu - z udziałem tak powołanych sędziów - za nienależycie obsadzony (por. uchwała trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20). Z tego więc powodu Sąd Najwyższy wskazywał już wielokrotnie na potrzebę wyłączenia M. Bednarek od rozpoznania sprawy z uwagi na brak przymiotu niezawisłości i bezstronności (m.in. postanowienia SN: z dnia 27 października 2022 r., III KK 338/22, z dnia 26 października 2022 r., V KK 413/20 czy z dnia 19 stycznia 2023 r., I KK 240/22). Sąd

Najwyższy w niniejszym składzie w pełni ten pogląd aprobuje, co skutkować musi wyłączeniem tego sędziego od rozpoznania sprawy.

Nie bez znaczenia jest wreszcie i to, że wskazana we wniosku sędzia Małgorzata Bednarek do 14 lipca 2022 r. orzekała w Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, która to Izba nie miała statusu sądu (por. uchwała trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA 1-4110-1/2020, OSNKW 2020, z. 2, poz. 7; uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22). Zależność od władzy politycznej tego organu budziła także zastrzeżenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, który uznał, że Izba Dyscyplinarna nie jest sądem w rozumieniu prawa europejskiego (por. wyrok TSUE z dnia 15 lipca 2021 r., C-791/19, Komisja przeciwko Polsce). Wreszcie również wskazywane w orzecznictwie wątpliwości co do sposobu przeniesienia sędziów zlikwidowanej Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego do Izby Karnej tego sądu i podjęcia przez tych sędziów czynności orzeczniczych w ramach tej izby, uzasadniają oczywiste stwierdzenie o braku dochowania instytucjonalnych i ustrojowych gwarancji zapewnienia bezstronności i niezawisłości sądu ukonstytuowanego z udziałem takiej osoby w danej sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dni: 5 stycznia 2023 r., II KK 531/22; 26 września 2023 r., II KK 479/22).

Mając powyższe na uwadze koniecznym stało się podjęcie przez Sąd Najwyższy decyzji o wyłączeniu sędziego Małgorzaty Bednarek od rozpoznania sprawy wywołanej kasacją obrońcy skazanego J. P. .

[J.J.]

[a.ł]